

MÜLGA 90 SAYILI KHK'DAN SONRA İKRAZATÇILIK/TEFECİLİK FAALİYETİNDE BULUNANLARA BSMV VE KDV YÖNÜNDEN YENİDEN BAKIŞ

REEVALUATE OF THOSE ENGAGED IN LENDING AND USURY AFTER THE ABROGATED DECREE NO. 90 IN TERMS OF BANKING AND INSURANCE TRANSACTIONS TAX AND VALUE ADDED TAX

Hasan CANAYAKIN*

Hasan Tahsin AKTUYLU**

ÖZ

İkrazatçılık ve tefecilik faaliyeti, ülkemizde, geçmişten günümüze kadar birçok kez değişikliğe uğramış olup, farklı tarihlerde mevzuat düzenlemelerinde yerini almıştır. Ancak, son olarak 2012 yılında yürürlüğe giren 6361 sayılı Kanun ile 90 sayılı KHK'nın mülga edilmesiyle, ikrazatçılık/tefecilik faaliyeti kapsamında harcama/işlem üzerinden alınması gereken vergi türlerinde tereddütler hâsıl olmuştur. Bu çalışmada, mevzuat düzenlemelerindeki değişiklikler göz önüne alınarak, ikrazatçılık/tefecilik faaliyetiyle iştigal eden mükelleflerin, ikrazatçılık/tefecilik faaliyet kazançlarının harcama/işlem üzerinden alınan vergilerden Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisine (BSMV'ye) mi yoksa Katma Değer Vergisine (KDV'ye) mi tabi olduğu hem vergi mevzuatı hem de güncel yargı kararları kapsamında ele alınacaktır.

ABSTRACT

The activity of lending and usury has undergone many changes from past to present in our country and has taken its place in the legislation on different dates. However, with the repeal of the Decree Law No. 90 with the Law No. 6361, which came into force in 2012, hesitations have arisen on the types of taxes that should be collected on expenditures and transactions within the scope of lending and usury. In this study, taking into account the changes in the legislation, by considering tax legislation and current judicial decisions it is aimed to determine whether the income of taxpayers engaged in lending and usury activity pertain to the Banking and Insurance Transactions Tax or Value Added Tax.

Keywords: Lending, Usury, Tax in Lending, Banking and Insurance Transactions Exemptions, Value Added Tax Exemptions.

JEL Classification Codes: K34, H20

* Vergi Müfettişi, Hazine ve Maliye Bakanlığı, hasan.canayakin@vdk.gov.tr, ORC-ID: 0000-0003-1181-5902.

** Vergi Müfettişi, Hazine ve Maliye Bakanlığı, hasan.tahsin.aktuyulu@vdk.gov.tr, ORC-ID: 0000-0002-0991-0495.

Canayakin, H., Aktuyulu, H. T. (Şubat 2023). Mülga 90 Sayılı Khk'dan Sonra İkrazatçılık/Tefecilik Faaliyetinde Bulunanlara Bsmv ve Kdv Yönünden Yeniden Bakış, *Vergi Raporu*, 281, (11-17).

Anahtar Kelimeler: İkratzatçılık Faaliyeti, Tefecilik Faaliyeti, Tefecilikte Vergi, BSMV İstisnası, KDV İstisnası.

JEL Sınıflandırma Kodları: K34, H20.

GİRİŞ

İkratzatçılık ve tefecilik faaliyeti hakkında, hukuk sistemimizde geçmişten günümüze kadar farklı mevzuat düzenlemeleri ihdas edilmiş olup, son olarak da 6361 sayılı Kanunla ikrazatçılık faaliyeti yürürlükten kaldırılmıştır. Ülkemizde veya dünyada gelişen/değişen ekonomik, ticari ve teknik gelişmeler, kanuni düzenlemelerin de değişmesine neden olabilmektedir. İkratzatçılık ve tefecilik faaliyeti kapsamında, kendi özel kanunlarında yapılan düzenlemeler, bazen doğrudan bazen de dolaylı olarak vergi kanunlarındaki düzenlemelere göre alınması gereken verginin türünü değiştirebilir veya vergiden istisna/muafiyet olmasına neden olabilmektedir. Bu kapsamda ülkemizde veya dünyada, finansal piyasalarda meydana gelen gelişmeler ve uygulamalarda ortaya çıkan ihtiyaçlar neticesinde, kredi sistemi içerisinde yer alan finansal kiralama, faktoring ve finansman şirketlerinin güvenilir ve etkin bir şekilde faaliyetlerini yerine getirebilmesi amacıyla 6361 sayılı Kanun ihdas edilmiştir.

İkratzatçılık ve tefecilik faaliyeti ile ilgili olarak daha önce yayımlanan yayınlarda, söz konusu kavramların geçmişten günümüze kadar uğradıkları değişikliklere, ilgili mevzuatta yer alan tanımlarına, tefecilik yöntemlerine, vergilendirme yöntemlerine, yargı kararlarına, örnek olaylara ilişkin ayrıntılı bilgiler verilmiş ve değerlendirilmeler yapılmıştır.

Bu çalışmamızda, yukarıda yer verilen hususlara tekrardan değinmek yerine, ikrazatçılık faaliyetinin yürürlükten kaldırılmasıyla, ikrazatçılık/tefecilik faaliyetinden elde edilen gelirin harcaması/işlem üzerinden alınan vergiler kapsamında olan BSMV'ye mi yoksa KDV'ye mi tabi olması

gerektiği ilgili mevzuat çerçevesinde değerlendirilerek farklı bir perspektifle açıklanmaya çalışılacaktır.

1- GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE KADAR İKRAZATÇILIK/TEFECİLİK FAALİYETİ HAKKINDAKİ DÜZENLEMELER

İlk olarak 08/06/1933 tarihli ve 2279 sayılı Ödünç Para Verme İşleri Kanununun 1. maddesinde belirtildiği üzere; “bankalar ve özel kanunlarına göre yetkili kılınan kuruluşlar haricinde, faizden para kazanmak için ödünç para verme işleriyle uğraşan ve menkul kıymetlerin satışına aracılık eden hakiki ve hükmü şahıslar, mevzuatta belirtilen şekilde izin alarak” ikrazatçılık faaliyetinde bulunmuşlardır. Söz konusu Kanunla hem gerçek kişiler hem de tüzel kişiler izin alarak faaliyette bulunmuşlardır. Mezkûr Kanunun 14. maddesinde ise, “ikrazatçılık faaliyetinde bulunmak için izin almaya mecbur olan gerçek veya tüzel kişilerin bu faaliyeti izin almadan yapmaları” tefecilik olarak açıklanmıştır.

30/09/1983 Tarihli ve 90 sayılı Ödünç Para Verme İşleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 16. maddesi ile 2279 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır. Bununla birlikte, 90 sayılı KHK'nın 3. maddesinde ikrazatçılık faaliyeti “faiz veya bir ivaz karşılığı ödünç para verme işleriyle uğraşan veya ödünç para verme işlerine aracılık eden ve kendilerine faaliyet izni verilen gerçek kişiler” olarak açıklanmış olup, ayrıca bununla birlikte finansman şirketi ve faktoring şirketi ile faaliyetleri de ihdas edilmiştir. İkratzatçılık faaliyetinde bulunabilmek için, 2279 sayılı Kanunla gerçek veya tüzel kişilere izin verilebilirken, 90 sayılı KHK ile sadece gerçek kişilere izin verilebi-

leceği belirtilmiştir. 90 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9. maddesinde; “ikrazatçılık faaliyeti yapmak için izin almadan, faiz veya bir ivaz karşılığı ödünç para verme işlemlerinin yapılması veya ikrazatçılık faaliyet izni iptal edildiği halde ödünç para verme işlemlerine devam etmesi” tefecilik olarak açıklanmıştır. Bununla birlikte, 26/09/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 241. maddesinde ise; tefecilik, “kazanç/gelir elde etmek maksadıyla başkasına ödünç para veren kişi” olarak açıklanmıştır. Tefecilik “arapça kökenli” bir kelime olup, Türk Dil Kurumuna ait Güncel Türkçe Sözlükte; “tefecinin işi, faizcilik, murabahacılık, murabaha (bir malı üzerine kâr koyarak satma) olarak tanımlanmıştır.¹ Anlaşılabileceği üzere, bir dönem mevzuatımızda yer alan ve yasal faaliyet çerçevesinde yapılan ikrazatçılığın, izinsiz olarak yapılmasını da tefecilik olarak adlandırabiliriz.

6802 Sayılı Kanuna göre, bankerlerin yapmış oldukları faaliyetlerin banka işlemleri ve hizmetleri dolayısıyla kendi adlarına her ne şekilde olursa olsun nakden veya hesaben aldıkları paralar BSMV’ye tabidir. 14/01/1982 Tarihli ve 35 Sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 1. maddesinde, banker deyimi “ödünç para verme işlemleri ile menkul kıymetlerin alım ve satımı ile faaliyette bulunmaya yetkili kılınan kuruluşlar dışında kalan; daha önce bir merciden izin almış olan, izin almamış olmasına rağmen statüsünde bu işlerle uğraşacağı kayıtlı bulunan, ilan ve reklamlarla bu faaliyetlerini halka duyan veya yalnızca menkul kıymet alım ve satım işleriyle uğraşan gerçek ve tüzel kişiler” olarak açıklanmıştır. Akabinde, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunun 28. maddesinde; 90 sayılı KHK’ya göre (6009 sayılı Kanunla değişmeden önce, 2279 sayılı Kanuna göre) ikrazatçılık faaliyetiyle

uğraşanların banker sayılacağı belirtilmiş olup, ancak bir kişinin yalnızca altın alım ve satımıyla uğraşması banker sayılmasını gerektirmez. Yapılan düzenlemelere göre, ikrazatçılık işleriyle uğraşanların banker sayılması hasebiyle, ikrazatçılık/tefecilik faaliyetinin BSMV’ye tabi olduğu hüküm altına alınmıştır. Ayrıca, 08/07/1972 tarihinde yayımlanan 104 Seri No’lu Gelir Vergisi Genel Tebliği ve 22/10/2010 tarihinde yayımlanan 87 Seri No’lu Gider Vergileri Genel Tebliğinde de belirtilmiş olduğu üzere, ikrazatçılık/tefecilik faaliyetinin BSMV’ye tabi olduğu hüküm altına alınmıştır.

13/12/2012 Tarih ve 28496 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yayımı tarihinde yürürlüğe giren 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanununun 52 inci maddesiyle 90 sayılı KHK ve geçici 5 inci maddesiyle de ikrazatçılık faaliyeti yürürlükten kaldırılmıştır. Bu doğrultuda, 90 sayılı KHK’da düzenlenen ikrazatçılık faaliyetinin mevzuatı ortadan kalkmış olup, yasal faaliyet olmaktan çıkmıştır.

90 Sayılı KHK’da “ikrazatçılık faaliyeti ile faktoring şirketleri ve finansman şirketlerinin faaliyetleri” düzenlenmişken, 6361 sayılı Kanunda ise, “finansal kiralama, faktoring, finansman ve tasarruf finansman şirketlerinin faaliyetleri” düzenlenmiş olup, ikrazatçılık faaliyetine yer verilmediği görülmektedir.

6361 sayılı Kanunun 46. maddesiyle, alınması gereken izinleri almadan faktoring ve finansman, finansal kiralama ve tasarruf finansman faaliyetinde bulunanlar, mezkûr Kanunda belirtilen hapis ve adli para cezası ile cezalandırılacağı hüküm altına alınmıştır. Bu kapsamda, bu şekilde izinsiz olarak faaliyette bulunanların tefecilik suçunu işlediği düşünülebilir.

Mevzuatımızda yapılan son değişikliklere göre

¹ Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük (www.tdk.gov.tr) Erişim Tarihi: 26 Kasım 2022

re, (90 sayılı KHK' nın hükümleri 6361 sayılı Kanunun 52. maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır.) ikrazatçıların faaliyetlerine son verilmesi ile ilgili hükümler getirilmiştir. 6361 sayılı Kanunla, ikrazatçılık faaliyeti kaldırılmış olup, söz konusu Kanunla finansal kuruluş olarak faaliyet gösteren finansal kiralama, faktoring, finansman ve tasarruf finansman şirketlerine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır. Söz konusu Kanunla; anılan şirketlerin kuruluş izni, kuruluş şartları, kuruculara aranan şartlar, faaliyet izni, şirketin yapamayacağı iş ve işlemler, faaliyet izninin iptali, cezai hükümler (idari para cezaları ile suçlar) ile diğer durumlara ilişkin düzenlemeler hüküm altına alınmıştır. Bu doğrultuda, "ikrazatçılık ve tefecilik" faaliyeti ile ilgili olarak mülga 2279 sayılı Kanun kapsamında; "ikrazatçılık" veya "izin alınmaksızın yapılan ikrazatçılık/tefecilik" faaliyeti ile ilgili olarak mülga 90 sayılı KHK kapsamında yapılan düzenlemelerin dikkate alınamayacağı aşikârdır. Bununla birlikte, tefecilik faaliyetinin suç olması ve cezalandırılması, ilk olarak 2279 sayılı Kanunun 17. maddesiyle ve akabinde de 5237 sayılı TCK' nın 241.maddesiyle ve ayrıca 6361 sayılı Kanununa göre izinsiz faaliyette bulunanların cezalandırılması hüküm altına alınmıştır. Mevzuatımızda tefecilik faaliyetiyle ilgili olarak, 5237 sayılı Kanunun 241. maddesinde tanımı yapılan düzenleme kalmıştır.

104 Seri No' lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde, "ödünç para verme işini mutad meslek haline getirenlerin ikrazatçılık sayılacağı ve elde edilen kazancın/gelirin ticari kazanç sayılacağı" belirtilmiş olup, Gelir Vergisi Kanununun 51. maddesinde "ikrazatçılık faaliyetiyle iştigal edenlerin" basit usulden faydalanamayacağı hüküm altına alınmıştır. 213 Sayılı Vergi Usul Kanununun 9. maddesinde "vergiyi doğuran olayın kanunlarla yasaklanmış olması mükellefiyeti kaldırmayaca-

ğı" belirtilmiş olup, bu doğrultuda yapılması kanunlarla yasaklanmış bulunan tefecilik faaliyetinin vergilendirilmesi gerekmektedir. 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 1. maddesinde "Türkiye' de yapılan ticari faaliyetlerin" verginin konusuna girdiği ve KDV-17/4-e maddesinde ise, "banka ve sigorta muameleleri vergisi kapsamına giren işlemlerin" KDV' den istisna olduğu hüküm altına alınmıştır. 6802 Sayılı Kanunun 28. maddesinde ve 87 Seri No' lu Gider Vergileri Genel Tebliğinde; 90 sayılı KHK kapsamında ikrazatçılık faaliyetiyle uğraşan gerçek kişilerin banker kapsamında BSMV mükellefi olduğu ve 6802 sayılı Kanunun 28/2. maddesinde belirtilen işlemlerin BSMV' ye tabi olduğu belirtilmiştir.

2- İKRAZATÇILIK/TEFECİLİK İLE İLGİLİ YARGI KARARI

T.C. İstanbul 2. Vergi Mahkemesinin E: 2019/317, K: 2021/80 sayılı emsal iptal kararında şu gerekçelere yer verilmiştir.²

"Yukarıda yer verilen mevzuatın birlikte değerlendirilmesinden; vergi hukukundaki ekonomik yaklaşım ilkesi gereğince muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu, vergiyi doğuran olayın kanunlarla yasaklanması mükellefiyeti ve vergi sorumluluğunu kaldırmadığı, ikrazatçılık ve tefeciliği düzenleyen 90 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 13.12.2012 tarihinde yürürlüğe giren 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu'nun 52. maddesi ile yürürlükten kaldırıldığı, ikrazatçılık yasaklanarak finansal kiralama, faktoring ve finansman şirketleri tarafından ilgili işlerin yapılabilmesi görülmektedir. Ayrıca banka ve sigorta muameleleri vergisinin konusuna giren işlemler 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 17/4-e maddesi ile KDV' den istisna edildiği, buna göre KDV ile BSMV birbirinin alternatifi iki vergi olup bankacı-

² Yapılan araştırmalar ve sorgulamalar neticesinde, yalnızca bu kapsamda verilen söz konusu yargı kararına ulaşılabilmektedir.

lık işlemlerinin KDV' sinin BSMV olduğu, 90 sayılı KHK'nın yürürlükten kaldırılmasıyla ikrazatçılık ve tefecilik faaliyeti ile ilgili düzenleme yer almadığından gerçek kişilerin ödünç verme faaliyeti gerçekleştiremeyecekleri, bir şekilde hukuka aykırı olarak gerçekleştirmeleri halinde ise eski deyimleriyle ikrazatçılık ve tefecilik faaliyetinde bulunanların yaptığı hizmet ifasının ticari faaliyet kapsamına girmesi halinde banka ve sigorta muamelesi vergisinin (BSMV) konusuna girmeyip hizmet tanımının sınırlayıcı değil aksine örnekseme yolu ile sayıldığından katma değer vergisinin (KDV) konusuna girdiği görülmektedir.

Bu durumda, BSMV' nin düzenlendiği 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu'nun 28. maddesinin 3. fıkrasında belirtilen 90 sayılı KHK'nın 2012 yılında yürürlükten kaldırıldığı, ikrazatçılık ve tefecilik faaliyeti ile ilgili düzenleme yer almadığından gerçek kişilerin ödünç verme faaliyeti gerçekleştiremeyecekleri, bir şekilde hukuka aykırı olarak gerçekleştirmeleri halinde ise eski deyimleriyle ikrazatçılık ve tefecilik faaliyetinde bulunanların yaptığı hizmet ifasının ticari faaliyet kapsamına girdiğinden BSMV konusuna girmeyip hizmet tanımının sınırlayıcı değil aksine örnekseme yolu ile sayıldığından KDV' nin konusuna girdiği anlaşılmakla, dava konusu 3 kat vergi ziyai cezalı BSMV tarhiyatı ile sebebi ortaya konulamayan özel usulsüzlük cezasında hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Dava konusu işlemlerin iptaline, ... karar verildi."

3- İKRAZATÇILIK/TEFECİLİK FAALİYETİNİN HANGİ VERGİ KAPSAMINDA (BSMV Mİ, KDV Mİ) OLDUĞUNUN MEVZUAT ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

İkrazatçılık ve tefecilik faaliyetlerinin hangi işlemler olduğu mülga 90 Sayılı KHK' da (mülga 2279 sayılı Kanun) açıklanmıştı. Bununla birlik-

te, 35 sayılı KHK' da banker tanımı yapılmış ve 6802 sayılı Kanunla ikrazatçılık faaliyetlerinde bulunanların banker sayılacağı belirtilmiş olup, muvacehesinde söz konusu faaliyetlerden BSMV alınmaktaydı. Ancak, 6361 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle 90 sayılı KHK yürürlükten kaldırılmış olup, anılan Kanunun geçici 5 inci maddesiyle de ikrazatçılık faaliyeti de yürürlükten kaldırılmıştır.

Tefecilik faaliyeti TCK' ya göre suç olarak kabul edilmiş olup, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359. maddesinde vergi suçu olarak belirtilmemiştir. Tefecilik faaliyeti; kayıt dışı bir kazanç olması hasebiyle, finans ve banka düzenini bozucu bir eylem olup, ekonomik hayatı etkileyip mali idarenin ekonomik kayıplarına da sebebiyet verebilmektedir. Aslında, tefecilik suçu kamu düzenini bozmaktadır. Her ne kadar da, tefecilik suç olarak sayılsa da, toplumun ekonomik çıkarlarını korumak adına, yapılan faaliyetlerin veya işlemlerin kanunlarla yasak edilmiş bulunması, mevzuatımıza göre vergi alınmasına mâni değildir. Bu doğrultuda tefecilikten elde edilen kazançtan vergi alınması gerektiği izahtan varestedir.

Vergi ödevi; Anayasa ile güvence altına alınmış olup, vergi ve benzeri mali yükümlülükler kanunla konulur, değiştirilir veya kaldırılır ve muafiyet, istisna ve indirimler de kanunla düzenlenir. Türk vergi sisteminde, bir işlem üzerinden vergi alınabilmesi için, öncelikle yapılan işin tarh edilmesi gereken verginin konusuna girmesi gerekmektedir. Verginin konusuna girmediği halde, verginin tarh edilmesi durumunda vergi kanununda yer alan "mevzuda hata" ortaya çıkmaktadır. 213 Sayılı Vergi Usul Kanununun 116. ve müteakip maddelerinde yer alan vergi hatası (hesap hataları ve vergilendirme hataları) maddeleri tanzim edilmiş olup, VUK-118/3. maddesinde mevzuda hata, "açık olarak verginin konusuna girmeyen işlemler üzerinden vergi istenmesi veya alınmasıdır" olarak açıklanmıştır. Konusuna girmediği halde, bir işlem üzerinden vergi alınması durumunda, söz konusu işlemin hatalı

olduğu aşikâr olup, bu doğrultuda mahkemeler tarafından iptal kararları verilebilir.

Bazı faaliyetler kapsamındaki işlemler üzerinden istenmesi gereken verginin konusu, harcama/işlem üzerinden alınan vergilerden hem BSMV' nin hem de KDV' nin konusuna girilmektedir. Bunun en bariz örneği olarak da, bankacılık veya sigortacılık faaliyetlerinde bulunan mükellefler verilebilir. Kanun koyucu, vergi düzenlemesi yaparken aynı işlem türünden mükerrer vergilendirmeye önlemek amacıyla, harcama/işlem üzerinden alınması gereken vergi türlerinden olan BSMV' yi düzenlerken, BSMV mükelleflerini KDV' den istisna etmiştir. Yani, aynı konu kapsamında hem BSMV hem de KDV alınmasının önüne geçilmiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalar ve ilgili mevzuat doğrultusunda; 90 sayılı KHK' nın mülga edilmesiyle, mer'i mevzuat kapsamında ikrazatçılık/tefecilik faaliyetinin BSMV' nin konusuna girmediği değerlendirilmiştir. Bu doğrultuda, BSMV' nin konusuna girmeyen ikrazatçılık/tefecilik faaliyetinin KDVK-17/4-e maddesine istinaden KDV' den istisna olmaması nedeniyle, yapılan faaliyetler kapsamında KDV hesaplanması gerektiği kanaatine varılmıştır.

Ayrıca, 104 Seri No' lu GVK Genel Tebliğinin ve 87 Seri No' lu Gider Vergileri Genel Tebliğinin atf yaptığı kanun maddelerinin mülga olması nedeniyle, söz konusu Tebliğlerde ikrazatçılık ile ilgili yapılan düzenlemelerin tekrar gözden geçirilmesi gerekmektedir.

SONUÇ

Son dönemlerde gelişen ve ilerleyen iktisadi, ticari ve teknik faaliyetler, beraberinde ekonomik büyüme ve finansal gelişme ile teknolojik ilerlemeyi de getirmiştir. Bu gelişme ve ilerlemeler, kanun koyucunun yeni düzenlemeler ihdas etmesini sağlarken, bazı düzenlemelerin de mülga olmasına neden olmaktadır. 6361 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesiyle, 90 sayılı KHK mülga olmuş

olup, ikrazatçılık/tefecilik faaliyeti kapsamında elde edilen kazancın harcama/işlem üzerinden alınması gereken vergiler (BSMV, KDV) kapsamında tekrar yorumlamasını gündeme getirmiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalar doğrultusunda, 90 sayılı KHK' nın mülga olmasıyla, BSMV' nin konusuna girmeyen ikrazatçılık/tefecilik faaliyetinin KDVK-17/4-e maddesine istinaden KDV' den istisna olmaması gerekmekte olup, elde edilen ikrazatçılık/tefecilik faaliyetleri kapsamında KDV hesaplanması gerekmektedir. Bu kapsamda, uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi için, 6802 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin üçüncü fıkrası ile 104 Seri No' lu Gelir Vergisi Kanunu Genel Tebliğinin ve 87 Seri No' lu Gider Vergileri Genel Tebliğinin ilgili bölümlerinin tekrar gözden geçirilmesi gerekmekte olup, yetkili makamlarca yeni düzenlemelerin ihdas edilmesi isabetli bir yaklaşım olacaktır.

KAYNAKÇA

- 08/06/1933 Tarih ve 2279 Sayılı (Mülga) Ödünç Para Verme İşleri Kanunu (18/06/1933 Tarih ve 2430 Sayılı Resmi Gazete)
- 13/07/1956 Tarih ve 6802 Sayılı Gider Vergileri Kanunun (23/07/1956 Tarih ve 9362 Sayılı Resmi Gazete)
- 31/12/1960 Tarihli ve 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu (01/06/1961 Tarih ve 10700 Sayılı Resmi Gazete)
- 04/01/1961 Tarih ve 213 Sayılı Vergi Usul Kanunu (10/01/1961 Tarih ve 10703 Sayılı, 11/01/1961 Tarih ve 10704 Sayılı, 12/01/1961 Tarih ve 10705 Sayılı Resmi Gazete)
- 14/01/1982 Tarih ve 35 Sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (14/01/1982 Tarih ve 17574 Sayılı Resmi Gazete)

- 30/09/1983 Tarih ve 90 Sayılı (Mülga) Ödünç Para Verme İşleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (06/10/1983 Tarih ve 18183 Mükerrer Sayılı Resmi Gazete)
- 25/10/1984 Tarih ve 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu (02/11/1984 Tarih ve 18563 Sayılı Resmi Gazete)
- 26/09/2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu (12/10/2004 Tarih ve 25611 Sayılı Resmi Gazete)
- 21/11/2012 Tarih ve 6361 Sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman Ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunun (13/12/2012 Tarih ve 28496 Sayılı Resmi Gazete)
- 104 Seri No' lu Gelir Vergisi Genel Tebliği (08/07/1972 Tarihli Resmi Gazete- www.gib.gov.tr) Erişim tarihi: 26 Kasım 2022.
- 87 Seri No' lu Gider Vergileri Genel Tebliği (22/10/2010 Tarih ve 27737 Sayılı Resmi Gazete - www.gib.gov.tr) Erişim tarihi: 26 Kasım 2022.
- T.C. İstanbul 2. Vergi Mahkemesinin E: 2019/317, K: 2021/80 Sayılı Kararı
- Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük (www.tdk.gov.tr) Erişim Tarihi: 26 Kasım 2022.